

חינוך בעת הזאת

מ"ן הראי"ה קוק זצ"ל (הסכמות הראי"ה, פח')

חנוך לנער ע"פ דרכו כאן בפרשה קטנה זו כל סוד החינוך הוא מונח. הננו למדים שגם לנער בהגיעו לגיל חינוך כבר יש לו דרך מיוחדת, דרך שלו. ואם יש לו דרכו המיוחדת לו, אין ספק שאנחנו הגדולים אשר כבר התרחקנו מאותה הדרך של הנער, מפני שהימים ושטף החיים נשאו אותנו הלאה, הננו חייבים בבואנו לחנך את הנער שלנו לשוב ולהסתכל בנשמת הנער להבין את דרכו כדי שנוכל לחנכו ע"פ דרכו, ואז - רק אז - בטוחים נהיה שהתוצאה של חינוך כזה תהיה אותה השאיפה אשר לה אנחנו עורגים, כי "גם כי יזקין לא יסור ממנה".

אגרות הראי"ה א, עמ' שסט

הנה, אהובי, אלה הם מהענינים העומדים ברומז-של-עולם ומקורם קודש ברזי-תורה. ולא הבת ידידי ארמוז לו בקצרה: כלל גדול הוא, שאע"פ שהעולם יורד תמיד בירידה אחר ירידה, מ"מ אין זה כ"א מצד החיצוניות שלו, דהיינו שהמעשים והמדות נופלים ואינם בערך של דורות הראשונים מצד פרטיות הנשמות. אבל מצד הפנימיות, דהיינו כח-הכלל של כללות קדושת האומה כנס"י, כל דור ודור מוסיף על הדורות הראשונים, מפני שהקדושה מצטרפת, ונמצא שהקדושה של מעוט תורה ומעשים טובים של דורות האחרונים מוסיפה אור לשעבר ג"כ, ועבירה אין לה פירות ולא צירוף, בסוד "יתפרדו כל פועלי און". ע"כ כללות האומה בתוכיותה היא מלאה יותר אור ד' מכפי הערך של העבר, אלא שאין הדבר נגלה לעין עד בא משיח צדקנו, ב"ב.

בעל הנתיבות שלום - נתיבי חינוך פתיחה

עלינו לקיים בנפשנו "חנוך לנער על פי דרכו". שהחינוך התורתי יהיה מתאים ומיוחד לתקופתנו, חינוך של בעלי השגה גבוהה בבחינת "ויגבה ליבו בדרכי ה'". בדור שכזה שכל כך מתגברים כוחות הסטרא אחרא בענייני כפירה וזוהמה בממדים מבהילים - יעודנו ותפקידנו להגביר לעומתם את הכח הכביר של קדושה ואמונה.

הראי"ה קוק, אורות התורה יא

האדם הישר צריך להאמין בחייו. כלומר שיאמין בחיי עצמו והרגשותיו ההולכות בדרך ישרה מיסוד נפשו, שהם טובים וישרים ושהם מוליכים בדרך ישרה. התורה צריכה שתהיה נר לרגלו, שעל ידה יראה את המקום ששם הטעות עלולה, שלפעמים תתע הנפש בתהו לא דרך. אבל המעמד התמידי צריך להיות הבטחון הנפשי. האיש הישראלי מחויב להאמין, שנשמה אלהית שרויה בקרבו, שעצמותו כולה היא אות אחת מן התורה. ואות מן התורה היא עולם מלא, ההולך ומתרבה לאין שיעור.

חובת התלמידים - הקדמה

המחנך שרוצה לגלות את נשמת התלמיד הטמונה והגנוזה בו, לגדלה ולהבעירה שתבער באש של מעלה להמרום וקדוש... מוכרח הוא להרכין את עצמו אל התלמיד המתחנך על-ידו, ולחדור אל תוך קטנותו ונמיכותו, עד אשר יגיע אל ניצוץ נשמתו הגנוזה אף נעלמה ולהוציאה ולהצמיחה ולגדלה.

נתיבי חינוך, פרק שישי- האדמו"ר מסלונים

ושורש הענין הוא כמאמר צדיקים שנשמת ישראל היא מעולם התענוג ומחפשת תענוגים, ולכן כשאינו זוכה לקבל התענוג ממקור התענוג דקדושה, הריהו פונה לחפש זאת במקומות מפוקפקים.

משנ"ב סימן מ"ז ס"ק י'

ואשר בחר בנו - ותמיד תהיה תפלת האב והאם שגורה בפיהם להתפלל על בניהם שיהיו לומדי תורה וצדיקים ובעלי מדות טובות ויכוין מאוד בברכת אהבה רבה ובברכת התורה בשעה שאומרים ונהיה אנחנו וצאצאינו וכן כשאומר בובא לציון למען לא ניגע לריק ולא נלד לבהלה:

נתיבי חינוך, פרק רביעי.

הילדים היקרים חנן אותם ה' בחושים עלאיים מפותחים מאוד, וראשית כל מרגישים מי אוהבם, שאותו יאהבו וירצו לקבל מפיו תורה וחינוך. ולכן רק כאשר המחנך אוהב את חניכיו אהבת נפש יכול להצליח.

בהצלחה רבה ורוב נחת תמיד.